

der altid finder Sted; imidlertid skal der fra min Side ikke være Noget at erindre imod, at der i saa Henseende bliver foretaget en Forandring; men jeg kan ikke vide, om man ikke paa et andet Sted, hvor denne Bestemmelse er sat ind i Lovforslaget, holder paa den. Hvad angaaer Aldersbestemmelsen, som i Lovforslaget er sat til det 15de og 21de Aar, da troer jeg, at det meget godt kan være Tilfældet, at Nogen kan have gjort Reiser i en tidligere Alder, ja, selv førend han blev født — han kan jo være født ombord; men dette kan dog vel ikke komme i Betragtning. Der maa dog være en vis Alder, hvorfra man maa gaae ud, men jeg skal ikke lægge saa overordentlig stor Vægt paa, enten man tager det 13de eller 15de Aar; kun troer jeg, at de Reiser, der gjøres før det 15de Aar, mere gaae ud paa at vænne Bedkommende til Søen, til en vis Tugt ombord og til der at gjøre nogen Opvartning, og derfor antager jeg ikke, at disse Farter, der gjøres før det 15de Aar, have stor Betydning med Hensyn til at uddanne Bedkommendes Sømandsdygtighed. Denne Bestemmelse har desuden hverken Grosserer-societetet eller Selskabet for Søfartens Fremme havt Noget at erindre imod.

Hvad angaaer den ærede Rigsdagsmands Bemærkning med Hensyn til § 6, nemlig at den, der har faret som eneste Styrmand, eller som første Styrmand, skal have gjort et Par Reiser, een længere eller to kortere, for at faae Tilladelse til at fare som Skipper, da er jo Meningen den, at han som Styrmand endnu skal være i en Art Være hos selve Skipperen; han har endnu en vis Prøvetid, hvori han maa godtgjøre, om han kan optræde som Fører af et Skib, om han kan forstaae at hævde Disciplinen ombord, kort sagt, om i det Hele taget Førelsen af et Skib kan betroes ham. Man har derfor anseet det for ønskeligt, at han gjorde nogle Reiser i denne sin Egenstaaelse som Styrmand, inden han traadte op som selvstændig Skipper. Den ærede Rigsdagsmand anførte det Exempel, at naar en Styrmand tilfældigvis var kommet til at føre et Skib, fordi Skipperen var død, og han kom hjem efterat have gjort en heldig Reise, saa kunde han alligevel ikke fare som Skipper; men accurat det

samme Tilfælde kan jo indtræffe med en Matros; det kan jo hændes sig, at baade Skipper og Styrmand døe og han faaer dog ikke, nægtet han har vist, at han heldig har ført Skibet, Tilladelse til at fare som Skipper. Man kan sagtens fremsføre Exempler paa, at der undertiden kan indtræffe saadanne Tilfælde, hvor paa Lovbestemmelserne ikke synes saa lige at passe. Idet jeg forøvrigt puffer, at Lovforslaget maatte undergaae saa lidt Forandring som mulig, ikke fordi jeg i og for sig skal have saa særdeles Meget imod enkelte Forandringer, men fordi jeg med en vis Tryghed hviler paa, at saa Mange, der særlig have havt deres hele Opmærksomhed henvendt paa Søvæsenet — de større Kæderier og Andre have havt Leilighed til at hyltre sig over Lovudkastet — i det Hele taget have fundet sig vel tilfredse med det, hvorfor jeg vilde ansee større Forandringer som mindre ønskelige — skal jeg endnu kun bemærke, at skalde man have Lyst til at døbe Sætteskipperne om, da er der, som jeg allerede har udtalt, ikke fra min Side Noget derimod at erindre.

Lütken: Jeg har aldeles ikke Noget imod Bestemmelserne, saaledes som de findes i Rejseringsudkastet, idetmindste ikke noget Væsentligt, men det Samme kan jeg ikke sige med Hensyn til § 3, saaledes som den nu forandret foreligger; thi hvis vi vedtage den saaledes, vilde det staae Enhver frit for uden Bevilling fra Administrationen at føre Skib, hvorved der betroes mange Mennekstiv i deres Hænder. Det vilde navnlig staae i en skjærende Modsetning til de Bestemmelser, der gjælde om, at Skibe ikke kunne gaae tilsøs, uden at deres Maskiner og Rødder ere undersøgte, naar det skal staae Enhver frit for, der havde Penge til at kjøbe et Fartøj, at føre det, og jeg troer ogsaa, at det vilde staae i Strid med, hvad der andre Steder er Tilfældet.

Tscherning: Jeg for mit Bedkommende skal være meget vel fornøjet med at blive staaende ved § 3, naar den blot bliver mere klar og forstaaelig; men jeg troer, at der, for at bringe det klart ind i Loven, som den ærede Minister har sagt, ligger i § 3, maa staae, at